

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 03.05.79 (P. 215374)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 02.02.81

Opis patentowy opublikowano: 10.12.1984

Int. Cl.³ H01G 4/40
F21V 19/00

Twórca wynalazku: Jan Kania

Uprawniony z patentu: Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Elektro-
technicznego „Polam-Elgos”, Czechowice-Dzie-
dzice (Polska)

Nasadka kondensatora, zwłaszcza do opraw oświetleniowych

1

Przedmiotem wynalazku jest nasadka kondensatora elektrycznego służąca do uproszczonego podłączania przewodów zasilających oraz do rozładowania ładunku elektrycznego kondensatora, znajdująca zastosowanie w oprawach oświetleniowych.

Znane są nasadki składające się z izolacyjnej obudowy, zespołu zacisków i opornika, w których izolacyjne obudowy na wewnętrznych ściankach otworów do utrzymywania zespołu zacisków mają występy wskazujące do odpowiadających im otworów w częściach głównych zacisków. Występy te utrudniają wykonawstwo obudów izolacyjnych, a ponieważ nie mogą być dostatecznie wyraźne i ostre, nie dają gwarancji trzymania zespołu zacisków z dostateczną siłą.

Zaciski bezgwintowe znanych nasadek mają krótkie części sprężynujące służące do zaciskania przewodów, przez co wymagają stosowania materiałów o specjalnie dobranych właściwościach i nawet wtedy nie zapewniają mocowania szerokiego zakresu przekrojów przewodów stosowanych w układach opraw oświetleniowych. Do mocowania części sprężynujących służą występy wykonane w pobliżu środka ich długości, co powoduje nieekonomiczne zużycie materiału lub wykonuje się na sprężynach odpowiednie wybranie, które zmniejszając ich przekrój powodują ich osłabienie i tym samym uniemożliwiają pełne wykorzystanie własności sprężystych elementu.

2

Celem wynalazku jest opracowanie nasadki, w której obudowy izolacyjne byłyby wykonane bez wspomnianej komplikacji spowodowanej poprzecznymi wystęgami niezgodnymi z kierunkiem formowania, zaś w zaciskach wykorzystano by maksymalnie długości części sprężynujących do uzyskania większej ich elastyczności.

Cel ten osiągnięto przez opracowanie konstrukcji nasadki, której korpus zespołu zacisku zaopatrzony jest w wystający na zewnątrz ząb o takim pochyleniu boków, że możliwe, jest wsunięcie zespołu zacisku do wnęki w obudowie izolacyjnej, zaś wyjęcie jego jest wyraźnie utrudnione, gdyż po włożeniu zespołu zacisku ząb zagłębia się swym ostrzem w ściankę obudowy. Korpus zespołu zacisku na swej wewnętrznej powierzchni w miejscu odpowiadającym przegięciu sprężyny, zaopatrzony jest także w element mocujący, który uniemożliwia przesuwanie się kształtowej sprężyny po jej włożeniu do korpusu zespołu zacisku.

Umieszczenie elementu mocującego w miejscu przegięcia promienia części sprężynującej nie powoduje potrzeby jej nacinania w środku ani też wykonywania nieekonomicznych wystęgów. Kształtowa sprężyna jest otwartym trapezem bez krótszego boku, przy czym dłuższy równoległy bok ma wygięcie skierowane do wewnątrz zespołu zacisku. W wyniku tego przy wkładaniu przewodu, który naciska na wierzchołek pochyłego boku sprę-

żyny, następuje również sprężyste odkształcenie wspomnianego wygięcia, a tym samym wzrost zakresu sprężynowania.

Korzystnym jest, aby sprężyna była rozcięta wzdłużnie od strony wprowadzania przewodów, aż poza wierzchołek wygięcia, co umożliwia niezależną elastyczną pracę jej części dociskających dwa łączone w nasadce przewody. Korzystnym jest także, aby ząb i element mocujący stanowił jedną całość z korpusem zespołu zacisku, na przykład przez wycięcie w wewnętrznym polu korpusu zespołu zacisku.

Przedmiot wynalazku pokazany jest w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok nasadki od strony, którą jest ona nakładana na kondensator, fig. 2 przedstawia widok wnętrza nasadki z boku w płaszczyźnie jednego zespołu zacisku, fig. 3 przedstawia przekrój fragmentu wnętrza nasadki.

Nasadka kondensatora według wynalazku składa się z izolacyjnej obudowy 1, wewnątrz której znajdują się dwa zespoły zacisków. W skład zespołu zacisku wchodzi korpus 2 i kształtowa sprężyna 3. Korpus 2 zespołu zacisku zaopatrzony jest w wystający na zewnątrz ząb 4 o takim pochyleniu boków, że możliwe jest wsunięcie zespołu do wnęki w obudowie 1, jego wyjęcie natomiast jest wyraźnie utrudnione, gdyż po włożeniu zespołu ząb 4 zagłębia się swym ostrzem w ściankę obudowy 1.

Korpus 2 zespołu zacisku na swej wewnętrznej powierzchni ma element mocujący 7, który umożliwia przesuwanie się kształtowej sprężyny 3 po jej włożeniu do korpusu 2 zespołu zacisku.

Element mocujący 7 znajduje się w miejscu przecięcia promienia części sprężynującej sprężyny 3. Sprężyna 3 ma kształt otwartego trapezu bez krótszego równoległego boku, przy czym dłuższy równoległy bok 5 jest wygięty do wewnątrz zespołu, a sprężyna 3 jest korzystnie rozcięta od strony wprowadzania przewodów aż poza wierzchołek wspomnianego wygięcia.

Pomiędzy zespołami zacisków znajduje się opornik 6.

Zastrzeżenia patentowe

1. Nasadka kondensatora, zwłaszcza do opraw oświetleniowych, składająca się z izolacyjnej obudowy, zespołów zacisków oraz połączonego z nimi opornika, **znamienna tym**, że ma korpus zacisku (2) zaopatrzony w wystający ząb (4) do zakleszczania w obudowie izolacyjnej (1) oraz w element mocujący (7), na wewnętrznej swej powierzchni, w pobliżu miejsca przecięcia ustalonej przez niego sprężyny (3) o kształcie otwartego trapezu bez krótszego równoległego boku, przy czym dłuższy równoległy bok (5) trapezu ma wygięcie skierowane do wewnątrz zespołu zacisku.

2. Nasadka kondensatora według zastrz. 1, **znamienna tym**, że sprężyna (3) ma równoległe do jej krawędzi wzdłużne rozcięcie od strony wprowadzania przewodów sięgające poza wierzchołek wygięcia na boku (5) sprężyny (3).

3. Nasadka kondensatora według zastrz. 1 albo 2, **znamienna tym**, że ząb (4) oraz element mocujący (7) stanowią jedną całość z korpusem zacisku (2).

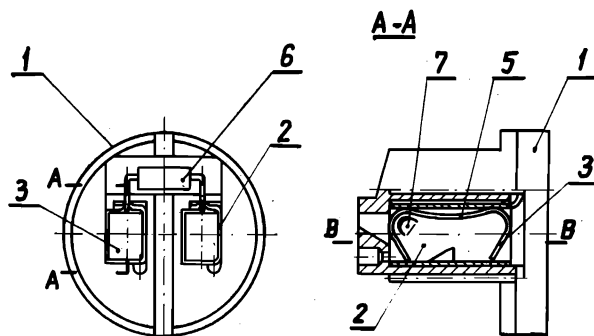

Fig. 1

Fig. 2

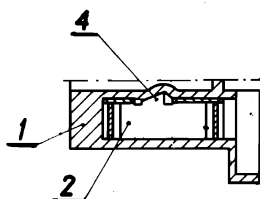

Fig. 3